

ED042

การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่องอยุธยาเมืองเก่า วิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนอนุบาลตั้งใจ จังหวัดขอนแก่น

The Development on Cooperative Learning Management Plan by Techniques STAD,
Achievement Ayutthaya Old Town History Prathom 5 Students Intensive
Anuban Tungjai School Khon Kaen Province

นิตา ภิรมย์ไกรภักดิ์¹
ดร.พิมพฤทธิ์ เทียงภักดิ์²
ดร.ปิยะพล ทรวงอาจ³
ดร.กุหลาบ บุริสาร⁴

บทคัดย่อ

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องอยุธยาเมืองเก่า วิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลตั้งใจ จังหวัดขอนแก่น ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (2) เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องอยุธยาเมืองเก่า วิชาประวัติศาสตร์ (3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เรื่องอยุธยาเมืองเก่า วิชาประวัติศาสตร์ และ (4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เรื่องอยุธยาเมืองเก่า วิชาประวัติศาสตร์ กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 24 คน ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ (1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD จำนวน 5 แผนและแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 75 ข้อ ที่มีความสอดคล้องอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$) (2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ และ (3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน จำนวน 20 ข้อ มีความเชื่อมั่น เท่ากับ .92 และ .97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบที (t-test)

ผลการศึกษา พบว่า

1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องอยุธยาเมืองเก่า วิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ประสิทธิภาพ

¹ นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

^{2,3} อาจารย์ประจำหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

⁴ รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย/อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

ของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) จากคะแนนรวมของแบบทดสอบระหว่างเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน มีค่า E_1/E_2 ที่ระดับ 81.33/90.33 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2) ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องอยุธยาเมืองเก่า วิชาประวัติศาสตร์ พบว่า นักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่เรียนรู้ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD โดยรวม ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เท่ากับ 0.8122 แสดงว่า นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.8122 หรือคิดเป็นร้อยละ 81.22

3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องอยุธยาเมืองเก่า วิชาประวัติศาสตร์พบว่า ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มีคะแนนสูงขึ้น และจากการทดสอบที่ (t-test) พบว่า สูงกว่าก่อนเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องอยุธยาเมืองเก่า วิชาประวัติศาสตร์ พบว่า โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$)

คำสำคัญ : การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD

Abstract

The objective of this research was to (1) development a cooperative learning management plan STAD the effect on learning achievement. Ayutthaya Old Town History of Prathomsuksa 5 students Intensive Anuban Tungjai School Khon Kaen Province Effective 80/80 criteria (2) find the effectiveness index of STAD cooperative learning plan the effect on learning achievement, “Ayutthaya Old Town History” (3) to compare learning achievement before and after learning STAD cooperative learning, “Ayutthaya Old Town History” (4) to evaluate the satisfaction of Prathomsuksa 5 students A study on STAD cooperative learning activities “Ayutthaya Old Town History”, Target group of 24 students in the second semester of academic year 2017 The tools used in the study were (1) STAD cooperative learning management plan were 5 The pre-test and post-test scores at a high level were 4.13 (2) achievement test 30 items The reliability was .92 And (3) students satisfaction questionnaires with a confidence 20 items value were 0.97. Statistics used in data analysis were percentage, mean, standard deviation and t-test.

The research findings were as follows: 1) The Effectiveness of STAD cooperative learning management plan affecting learning achievement, “Ayutthaya Old Town History”

of students Prathomsuksa 5, the efficiency of the process (E_1) and the efficiency of the result (E_2) from the total score of the quiz. The E_1 / E_2 test were 81.33 / 90.33. This is in accordance with the criteria. 2) Effectiveness Index of STAD cooperative learning plan affecting learning achievement “**Ayutthaya Old Town History**”, the target students Learning by using STAD cooperative learning plan Overall, the efficiency index (E.I.) was 0.8122, indicating that the student's knowledge increased 0.8122, or 81.22 percent. 3) Compare learning achievement before and after learning activities STAD the effect on learning achievement “**Ayutthaya Old Town History**”, the mean and standard deviation of students achievement There are higher grades after class. From the t-test there were significant differences at the .01 level. 4) Students Satisfaction on cooperative learning activities Using Techniques STAD affecting learning achievement “**Ayutthaya Old Town History**”, the overall score was 4.56.

Keywords: Cooperative Learning by Techniques STAD

1. บทนำ

ประวัติศาสตร์ เป็นวิชาที่มีความสำคัญและมีคุณค่ามากในฐานะเป็นพื้นฐานความรู้ในศาสตร์ต่างๆ อีกทั้งสาระของวิชายังสอนให้รู้จักคิด ผิฝนทักษะตามเป้าหมายของวิชาที่เรียนรู้อติอดีตเข้าใจ ปัจจุบันมองแนวโน้มในอนาคต นอกจากนี้ยังช่วยให้เข้าใจคน เข้าใจสังคมได้อย่างถ่องแท้ ซึ่งองค์ประกอบสำคัญของการเรียนประวัติศาสตร์ในทุกช่วงชั้นนับว่ามีสิ่งที่คล้ายคลึงกัน ประกอบด้วยหลักสูตร วิธีการสอน สื่อการสอน วิธีการประเมิน โดยมีครูเป็นศูนย์กลางของระบบ ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้ ครูถือเป็นหัวใจสำคัญที่สุด เพราะหากครูไม่มีคุณภาพไม่มีความรู้หรือไม่เข้าใจเจตนารมณ์ของหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ประวัติศาสตร์แล้ว ความมุ่งหวังที่จะให้เด็กได้เรียนรู้ถึงอดีต เพื่อเข้าใจในสังคมย่อมไม่บรรลุผล และยังส่งผลกระทบต่อปรัชญาทางการศึกษา ที่มุ่งให้เด็กคิดตามไปด้วย ครูที่สอนสาระการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ ต้องมีคุณสมบัติที่

สำคัญคือ มีพื้นฐานความรู้ที่ดีและมีความสามารถในการประยุกต์ มีเทคนิคการนำเสนอที่น่าสนใจ มีความเข้าใจในวัยของเด็กซึ่งสิ่งเหล่านี้จะกลายเป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญที่ทำให้ครูได้พัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป (อดิศร ศักดิ์สูง, 2551)

สำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เป็นการศึกษาเพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และเป็นเลิศทางวิชาการ ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม มีความเป็นประชาธิปไตย มีส่วนร่วมชุมชน และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข บนพื้นฐานความเป็นไทย ทั้งนี้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความถนัดและความสนใจ สอดคล้องกับคุณภาพของผู้เรียนที่กำหนดให้ในแต่ละช่วงชั้น รายวิชาประวัติศาสตร์ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็น 1 ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และ

วัฒนธรรม จะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ การดำรงชีวิตของมนุษย์ ทั้งในฐานะปัจเจกบุคคล และการอยู่ร่วมกันในสังคม การปรับตัวตาม สภาพแวดล้อม การจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่าง จำกัด เข้าใจถึงการพัฒนาเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย กาลเวลา ตามเหตุปัจจัยต่างๆเกิดความเข้าใจใน ตนเองและผู้อื่น มีความอดทน อดกลั้น ยอมรับใน ความแตกต่างและมีคุณธรรม สามารถนำความรู้ไป ปรับใช้ในการดำเนินชีวิต เป็นพลเมืองดีของ ประเทศชาติและสังคมโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553)

โรงเรียนอนุบาลตั้งใจ จังหวัดขอนแก่น เป็น โรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง สังกัดสำนักงาน ศึกษาธิการจังหวัดขอนแก่น รับผิดชอบจัดการศึกษา ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ได้นำหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาเป็นกรอบในการจัดการเรียนการสอน จากรายงาน ประจำปีของการประเมินคุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษาของสถานศึกษา ผลการสอบ O-Net ปีการศึกษา 2559 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาประวัติศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร้อยละ 60.82 ซึ่งมีคะแนน ต่ำกว่าเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาที่ โรงเรียนกำหนดไว้ คือนักเรียนร้อยละ 80 จะต้อง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ของ คะแนนเต็ม ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เป็น ที่น่าพอใจ จึงต้องปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน รวมถึงสื่อและนวัตกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้ สูงขึ้น (โรงเรียนอนุบาลตั้งใจ, 2559)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ

นั้น มีหลายรูปแบบ ได้แก่ รูปแบบ Group Investigation (GI) รูปแบบ Jigsaw รูปแบบ Student Team Achievement Division (STAD) และรูปแบบ Team Games Tournament (TGT) ซึ่งการสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแต่ละ รูปแบบ มีความเหมาะสมในด้านเนื้อหา และวิธีการ สอนที่แตกต่างกันผู้วิจัย จึงสนใจที่จะนำวิธีการเรียน การสอนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD (Student Team Achievement Division) มาใช้สอนในวิชา ประวัติศาสตร์ เรื่องอยุธยาเมืองเก่า เนื่องจากการ สอนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD (Slavin, 1990) จะเป็นการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนได้ศึกษาเรียนรู้เนื้อหาในบทเรียนด้วยตนเอง กับเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม มีการร่วมกันแสดงความคิดเห็นและช่วยกันหาคำตอบของคำถามที่ครูผู้สอน ได้แจกให้ ทำให้ผู้เรียนแต่ละคนเกิดความเข้าใจกับ เนื้อหาและได้รับความรู้อย่างเท่าเทียมกันทุกคน ทั้งยังส่งผลให้ผู้เรียนรู้จักที่จะทำงานร่วมกันกับผู้อื่น มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมห้อง เมื่อถึงเวลาทำ แบบทดสอบก็สามารถทำคะแนนได้มากขึ้นอีกด้วย

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัย จึงสนใจที่จะ ศึกษา การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องอยุธยาเมืองเก่า วิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลตั้งใจ จังหวัด ขอนแก่น เพื่อตระหนักถึงบทบาทของตนเองในการ พัฒนาการเรียนการสอนตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย สำคัญทางการศึกษา ให้มีหน้าที่หลักทางการ จัดการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของ ผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ โดยเฉพาะการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD จะเป็นวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้

และความเข้าใจในเนื้อหา ได้ดียิ่งขึ้น ผู้วิจัย จึงนำเทคนิคดังกล่าวมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน และศึกษาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และทักษะการปฏิบัติของนักเรียน และถือว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด โดยเฉพาะครูผู้สอน จะต้องมีความรู้ ความสามารถจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มาตรา 30 ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา (ราชกิจจานุเบกษา, 2545)

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องอยุธยาเมืองเก่า วิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลตั้งใจ จังหวัดขอนแก่น ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องอยุธยาเมืองเก่า วิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลตั้งใจ จังหวัดขอนแก่น
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เรื่องอยุธยาเมืองเก่า วิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลตั้งใจ จังหวัดขอนแก่น
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เรื่องอยุธยาเมือง

เก่า วิชาประวัติศาสตร์โรงเรียนอนุบาลตั้งใจ จังหวัดขอนแก่น

3. แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning Theory)

Slavin (1990) ได้เสนอรูปแบบการเรียนแบบเป็นทีม (Student Teams Learning Method) ซึ่งมี 4 รูปแบบคือ Student Teams – Achievement Divisions (STAD) และ Teams–Games–Tournaments (TGT) ซึ่งเป็นรูปแบบที่สามารถปรับใช้กับทุกวิชาและระดับชั้น Team Assisted Individualization (TAI) เป็นรูปแบบที่เหมาะสมกับการสอนวิชาคณิตศาสตร์และ Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) ซึ่งเป็นรูปแบบในการสอนอ่านและการเขียน

การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ครูใช้วิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ เนื่องจากมีรูปแบบการสอนให้เลือกอย่างหลากหลายตามวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระต่าง ๆ (ลักขณา สิริวัฒน์, 2557) ซึ่ง Slavin (1990) อธิบายไว้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง วิธีการแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยเพื่อช่วยเหลือกันและกันในการเรียนรู้ ซึ่งสามารถจัดกลุ่มได้หลายรูปแบบ ส่วนใหญ่แล้วสมาชิกในกลุ่มจะมี 4 คน ที่มีความสามารถแตกต่างกัน มีการติดต่อสื่อสารกันและกันในกลุ่มเป็นเวลาหลายสัปดาห์หรือนานเป็นเดือน ทุกคนจะเรียนรู้ทักษะต่างๆ ในการทำงานร่วมกันเพื่อให้งานของกลุ่มดำเนินไปด้วยดี ทักษะดังกล่าวได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด หรืออธิบายทักษะการหลีกเลี่ยงข้อ

ขัดแย้ง และทักษะการอยู่ร่วมกับผู้อื่น สอดคล้องกับ Johnson and Johnson (1994) แสดงความคิดเห็นไว้ว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 2-3 คน ทำงานร่วมกันเพื่อไปสู่เป้าหมายเดียวกันแบบปฏิสัมพันธ์ทางบวกเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของสมาชิกกลุ่มให้มากที่สุด สำหรับความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับความพยายามและความสามารถของสมาชิกทุกคนภายในกลุ่ม และยังคงคล้ายคลึงกับ ทิศนา แชมมณี (2560) ได้กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือหรือแบบมีส่วนร่วมหมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถต่างกัน ได้ร่วมมือกันทำงานกลุ่มด้วยความตั้งใจ และเต็มใจ รับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตน ทำให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่เป้าหมายของงานได้ เป็นการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย โดยมีสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน ประมาณ 3-6 คน ช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม

3.2 เทคนิคการแบ่งปันความสำเร็จ (STAD) ซึ่ง Slavin (1990) ได้เสนอรูปแบบการเรียนแบบเป็นทีม คือ Student Teams–Achievement Divisions ซึ่งขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นสอน ขั้นที่ 2 ขั้นทบทวนความรู้เป็นกลุ่ม ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบย่อย ขั้นที่ 4 ขั้นหาคะแนนพัฒนาการ และขั้นที่ 5 ขั้นให้รางวัลกลุ่ม สอดคล้องกับ ปฐมพงษ์ พิษสิงห์ (2553) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัย พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง วันสำคัญ ทางพระพุทธศาสนาที่สร้างขึ้นมี ประสิทธิภาพเท่ากับ 81.17/87.29 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ สำหรับ วลัยภรณ์ อาดา (2558) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาสุวินทวงศ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร พบว่า (1) แผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 82.07/80.27 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน (3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ อยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับ ชูติมณฑน์ พ่ออามาตย์ (2558) ได้ศึกษา เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยจัดการการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับเอกสารประกอบการเรียน พบว่า (1) ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้เท่ากับ 88.83/87.50 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ (2) ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้มีค่าเท่ากับ 0.7662 คิดเป็นร้อยละ 76.62 (3) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียน โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วน Chen, Mei-ling (2004) ได้ศึกษา เรื่องการใช้แบบเรียนแบบร่วมมือในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยได้ทำการทดลองกับ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในวิทยาลัยได้หวั่นจำนวน 110 คน

ซึ่งประกอบด้วย นักศึกษาชาย 34 คน หญิง 76 คน โดยใช้การเรียนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD กับกลุ่มทดลองและใช้การเรียนไวยากรณ์กับกลุ่มควบคุม เป็นระยะเวลา 3 เดือน พบว่า กลุ่มทดลองมีผลการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเพศชายสามารถเรียนรู้ได้เร็วกว่าเพศหญิง

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ดำเนินแผนการทดลองตามแบบแผนการวิจัย One Group Pretest-Posttest Design โดยมีกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (อรพินทร์ ชูชม, 2552)

4.1 กลุ่มเป้าหมาย ที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนอนุบาลตังใจ จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดขอนแก่นจำนวน 24 คน ซึ่งได้มาโดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการเลือก (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

4.2. ตัวแปร ที่ใช้ในการศึกษา (1) ตัวแปรอิสระ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD และ (2) ตัวแปรตาม ได้แก่ (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ (2) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

4.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 3 ฉบับ ประกอบด้วย (1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จำนวน 5 แผน (2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จำนวน 30 ข้อ

และแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 75/75 ข้อ (3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) คือ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย และพึงพอใจน้อยที่สุด ตามวิธีการวัดแบบลิเคิร์ตสเกล (Likert, 1970 อ้างถึงใน สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2556)

4.4 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบ แบบสอบถาม และแบบประเมินที่สร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบเชิงเนื้อหาจากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน Kuder-Richardson Methods : (KR-20) (ไพศาล วรคำ, 2558) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .92 และ .97

4.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล จากการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างร่วมมือ เทคนิค STAD ดำเนินการทดลองจำนวน 5 แผน เก็บข้อมูลจาก (1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD จำนวน 5 แผน (2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจำนวน 30 ข้อ และแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 75/75 ข้อ (3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน จำนวน 20 ข้อ

4.6 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัย วิเคราะห์ข้อมูลเป็น 4 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

เทคนิค STAD ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD และตอนที่ 4 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD

4.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้สถิติบรรยาย (Descriptive Statistics) และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที (t-test)

5. สรุปผลการวิจัย

5.1. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องอยุธยาเมืองเก่า วิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนการสอน ระหว่างเรียนทั้งหมด (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) จากแบบทดสอบระหว่างเรียนทั้งหมด และหลังเรียน จะมีค่า E_1, E_2 ที่ระดับ 81.33/90.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

5.2 ผลการวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD พบว่า นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย มีค่าดัชนีประสิทธิผลในการเรียนรู้ (E.I.) โดยรวม เท่ากับ 0.8122 แสดงว่า นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น เท่ากับ 0.8122 หรือคิดเป็นร้อยละ 81.22 และเมื่อพิจารณาเป็นรายแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้

ที่ 3 เรื่องพัฒนาการด้านการเมืองการปกครองสมัยอยุธยา มีค่าดัชนีประสิทธิผลในการเรียนรู้ มากที่สุด เท่ากับ 0.8588 แสดงว่า นักเรียน มีความรู้เพิ่มขึ้น เท่ากับ 0.8588 หรือคิดเป็นร้อยละ 85.88 รองลงมา คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่องพัฒนาการด้านสังคมสมัยอยุธยา มีค่าดัชนีประสิทธิผลในการเรียนรู้ เท่ากับ 0.8263 แสดงว่า นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น เท่ากับ 0.8263 หรือคิดเป็นร้อยละ 82.63 ส่วนแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีค่าดัชนีประสิทธิผลในการเรียนรู้ น้อยที่สุด ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องการสถาปนาอาณาจักรอยุธยา มีค่าดัชนีประสิทธิผลในการเรียนรู้เท่ากับ 0.7796 แสดงว่า นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น เท่ากับ 0.7796 หรือคิดเป็นร้อยละ 77.96 ตามลำดับ

5.3 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD มีคะแนนสูงขึ้น และจากการทดสอบค่าที (t-test) พบว่า คะแนนทดสอบก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ($\bar{X} = 12.04$) และคะแนนทดสอบหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ($\bar{X} = 25.25$) แสดงว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

5.4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD พบว่า โดยรวม ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่

มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.68$) รองลงมา คือด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.55$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือด้านทักษะและเทคนิคการสอนของครู อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.47$) ตามลำดับ

6. อภิปรายผลการวิจัย

6.1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องอยุธยาเมืองเก่า วิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนการสอน ระหว่างเรียนทั้งหมด (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) จากแบบทดสอบระหว่างเรียนทั้งหมด และหลังเรียน จะมีค่า E_1/E_2 ที่ระดับ 81.33/90.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับการศึกษาของปฐมพงษ์ พิษสิงห์ (2553) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่องวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.17/87.29 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ซึ่งสอดคล้องกับ วลัยภรณ์ อาดา (2558) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่องลำดับโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาสุวินทวงศ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ มีค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 82.07/80.27

ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ ยุวดี นครแสน (2558) ได้ศึกษาการพัฒนาการรับรู้ความเชื่อมั่นในตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องทศนิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 73.80/72.05 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 70/70 และการศึกษาของ Adkinson (2008) ได้ศึกษาการเรียนแบบให้ความร่วมมือ (Cooperative Learning) มีผลกระทบต่อการเรียนรู้และทัศนคติของเด็กหญิงและเด็กชายที่มีต่อทักษะการเปลี่ยนแปลงด้านคณิตศาสตร์ในห้องเรียนเพศเดียวกัน และห้องเรียนรวมเพศหรือไม่ความมุ่งหมายของการวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาวิธีการสอนโดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD กับการเรียนรู้เป็นรายบุคคลตามปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับเกรด 4 และเกรด 5 พบว่า การใช้วิธีสอนโดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการใช้วิธีการสอนเป็นรายบุคคลตามปกติและมีทัศนคติตลอดจนปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อครูผู้สอนและกิจกรรมการเรียนรู้ในวิชาที่ได้เรียนรู้

6.2 ผลการวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องอยุธยาเมืองเก่า วิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลตั้งใจ จังหวัดขอนแก่น พบว่านักเรียนกลุ่มเป้าหมาย มีค่าดัชนีประสิทธิผลในการเรียนรู้ ($E.I.$) โดยรวม เท่ากับ 0.8122 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น เท่ากับ 0.8122 หรือคิดเป็นร้อยละ 81.22 และเมื่อพิจารณาเป็นรายแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องพัฒนาการด้านการเมืองการปกครองสมัย

อยุธยา มีค่าดัชนีประสิทธิผลในการเรียนรู้ มากที่สุด เท่ากับ 0.8588 แสดงว่า นักเรียน มีความรู้เพิ่มขึ้น เท่ากับ 0.8588 หรือคิดเป็นร้อยละ 85.88 รองลงมา คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่องพัฒนาการด้าน สังคมสมัยอยุธยา มีค่าดัชนีประสิทธิผลในการเรียนรู้ เท่ากับ 0.8263 แสดงว่า นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น เท่ากับ 0.8263 หรือคิดเป็นร้อยละ 82.63 ส่วน แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีค่าดัชนีประสิทธิผล น้อย ที่สุด ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องการ สถาปนาอาณาจักรอยุธยา มีค่าดัชนีประสิทธิผลใน การเรียนรู้เท่ากับ 0.7796 แสดงว่า นักเรียนมีความรู้ เพิ่มขึ้น เท่ากับ 0.7796 หรือคิดเป็นร้อยละ 77.96 สอดคล้องกับการศึกษาของ ชุติมณฑน์ พ่ออามาตย์ (2558) ได้ศึกษา เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน เรื่อง การสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกัน โรค กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับเอกสารประกอบการ เรียน พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ มีค่า เท่ากับ 0.7662 คิดเป็นร้อยละ 76.62 ส่วน การศึกษาของ สมฤดี พิพิธกุล (2559) ได้ศึกษาการ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเศรษฐกิจ พอเพียงกับการพัฒนาเศรษฐกิจของไทยระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แผนจัดการเรียนรู้แบบกลุ่ม ร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม พบว่า ดัชนี ประสิทธิภาพมีค่าเท่ากับ 0.7429 แสดงว่า นักเรียนมี ความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 74.29

6.3 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังการจัด กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องอยุธยาเมือง

เก่า วิชาประวัติศาสตร์ โรงเรียนอนุบาลตั้งใจ จังหวัด ขอนแก่น พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน แสดงถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลัง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD มีคะแนนสูงขึ้น และจากการทดสอบค่าที (t-test) พบว่า คะแนนทดสอบก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ($\bar{X} = 12.04$) และคะแนนทดสอบหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ($\bar{X} = 25.25$) แสดงว่า คะแนน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐาน ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Armstrong (2003) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการ เรียนรู้แบบร่วมมือในการจัดกลุ่มนักเรียนโดยยึด เกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเป็นทีม (STAD) ได้ทำการศึกษาค้นคว้ากับนักเรียน 47 คนที่เรียนอยู่ ในเกรด 12 ที่ได้รับการสอนแบบดั้งเดิมโดยใช้ตำรา เรียน การอธิบาย การบรรยายเอกสารประกอบการ เรียนกับการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ จัดกลุ่มโดยใช้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่เรียนโดย วิธีสอน 2 วิธีดังกล่าว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี และสะดวกต่อการเรียนสังคมศึกษา ไม่แตกต่างกัน และตามข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสอบถามของครู และนักเรียน พบว่า การเรียนแบบกลุ่มร่วมมือช่วย ให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และยัง สอดคล้องกับการศึกษาของ ปฐมพงษ์ พิษสิงห์ (2553) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยวิธีการสอนแบบร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่องวันสำคัญ ทางพระพุทธศาสนา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียน สูง กว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

และยังสอดคล้องกับ Suyanto (1999) ได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ในโรงเรียนประถมศึกษา เขตชนบทยอร์กยาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-5 รวม 664 คน พบว่า นักเรียนที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD มีคะแนนสอบวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ

6.4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เรื่องอยุธยาเมืองเก่า วิชาประวัติศาสตร์ โรงเรียนอนุบาลตั้งใจ จังหวัดขอนแก่น พบว่า โดยรวม ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$) รองลงมา คือด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือด้านทักษะและเทคนิคการสอนของครู ($\bar{X} = 4.47$) อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ จิราภรณ์ แป้นสุข (2558) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับบทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีทุ่งสง พบว่านักเรียน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาของ เกษร ยันรัมย์ (2558) ได้ศึกษา เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า โดยรวม นักเรียนมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ เลิศลักษณ์ กำลังเลิศ (2558) ได้ศึกษา เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

7.1.1 ด้านทักษะ และเทคนิคการสอนของครุควรใช้การสอนสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีงาม

7.1.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ควรมีการส่งเสริมความสามารถในการทำงานกลุ่ม การฝึกทักษะปฏิบัติ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

7.2 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

7.2.1 ครูผู้สอน ควรทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับรูปแบบ และเทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เพื่อนำไปใช้เป็นสื่อประกอบการสอน ก่อนนำไปใช้

7.2.2 ครูผู้สอน ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ด้วยการฝึกทักษะปฏิบัติ ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถคิดวิเคราะห์ การทำงานเป็นทีมอย่างต่อเนื่อง และบูรณาการการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

7.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

7.3.1 ควรพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD กับเทคนิคอื่น ๆ เช่น เทคนิคกลุ่มสี่คน (Group Investigation: GI) และเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (Team Games Tournament: TGT) เป็นต้น

7.3.2 ควรศึกษาวิจัยเปรียบเทียบการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD กับวิธีการสอนแบบอื่น ๆ และเทคนิควิธีสอนแบบต่าง ๆ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น

8. เอกสารอ้างอิง

1. กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). แนวทางการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. (พิมพ์ครั้งที่ 2). สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
2. ชุตินถน หน้ พ้ออามาตย์. (2558). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรคกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเอกสารประกอบการเรียน. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
3. ทิศนา แชนมณี. (2560). ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้

ที่มีประสิทธิภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 21). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

4. บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
5. ปฐมพงษ์ พีชสิงห์. (2553). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่องวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
6. ไพศาล วรคำ. (2558). การวิจัยทางการศึกษา. (Educational Research). (พิมพ์ครั้งที่ 7). คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.
7. โรงเรียนอนุบาลตั้งใจ. (2559). รายงานประเมินตนเอง (Self Assessment Report: SAR)ปีการศึกษา2559. ฝ่ายแผนงานและวิชาการ สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดขอนแก่น. ขอนแก่น : โรงเรียนอนุบาลตั้งใจ.
8. อติศร ศักดิ์สูง. (2551). การศึกษารูปแบบการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมที่ส่งเสริมความฉลาดทางอารมณ์ของผู้เรียนโดยใช้เทคนิคเดลฟาย. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

9. อรพินทร์ ชูชม. (2552). การวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research). **วารสารพฤติกรรมศาสตร์, 15(1): 1-15.** (กันยายน 2552).
10. Chen, Mei-Ling. (2004). **A Study of the effects of Cooperative learning strategies on student achievement in English as a Foreign language in Taiwan college (China).**
11. Slavin, R.E. (1990). **“Achievement Effects of Ability Grouping in Secondary Schools : A Best Evidence Synthesis.”** Review of Educational Research.